

Konwencja o ochronie gatunków
dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk

Rekomendacja nr 173 (2014) Stałego Komitetu, przyjęta w dniu 5 grudnia 2014 r. w sprawie hybrydyzacji między dzikimi wilkami (*Canis lupus*) a psami domowymi (*Canis lupus familiaris*)

Stały Komitet ds. Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, działając zgodnie z postanowieniami art. 14 Konwencji,

przy uwzględnieniu celów Konwencji w zakresie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich naturalnych siedlisk;

powołując się w szczególności na art. 2, 3, 6 i 7 Konwencji;

powołując się na swoje rekomendacje nr 74 (1999) w sprawie ochrony dużych drapieżników, nr 82 (2000) w sprawie pilnych działań w zakresie realizacji planów działania dotyczących dużych drapieżników w Europie, nr 115 (2005) w sprawie ochrony i zarządzania transgranicznymi populacjami dużych drapieżników, nr 137 (2008) w sprawie zarządzania poziomem populacji dużych drapieżników, nr 162 (2012) w sprawie ochrony populacji dużych drapieżników w Europie z wnioskiem o specjalne działania w zakresie ochrony oraz nr 163 (2012) w sprawie zarządzania rozwojem populacji dużych drapieżników w Europie;

powołując się również na „Plan działania na rzecz ochrony wilków (*Canis lupus*) w Europie” (Action Plan for the Conservation of the Wolves (*Canis lupus*) in Europe” [„Nature and Environment Series” nr 113] oraz „Wytyczne dotyczące planów w zakresie zarządzania wielkością populacji dużych ssaków mięsożernych” (Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores) [dokument T-PVS/Inf(2008)17];

zdając sobie sprawę z wyzwań związanych z ochroną wilków (*Canis lupus*) wynikających z hybrydyzacji między dzikimi wilkami a psami domowymi (*Canis lupus familiaris*);

zwracając uwagę na konieczność zmierzenia się z tymi wyzwaniami poprzez skuteczne działania zapobiegawcze i łagodzące, w tym wykrywanie hybryd wilków i psów w stanie wolnym i usuwanie ich z populacji dzikich wilków w ramach działań kontrolowanych przez rząd wyłącznie przez podmioty, którym zadanie takie powierzyły właściwe organy;

zwracając przy tym uwagę, że w interesie skutecznej ochrony wilków leży zagwarantowanie, iż usunięcie wszelkich wykrytych hybryd między wilkami a psami będzie odbywać się wyłącznie w sposób kontrolowany przez rząd;

zwracając uwagę, że część z Umawiających się Stron już przyjęła środki zapobiegające celowemu lub omyłkowemu zabijaniu wilków jako hybryd między wilkami a psami;

przyjmując do wiadomości dokument T-PVS/Inf (2014) 15, zawierający analizę zakresu i treści odpowiednich zobowiązań prawnych wynikających z Konwencji Berneńskiej w odniesieniu do problemu hybrydyzacji między wilkami a psami;

pragnąc wyjaśnić znaczenie postanowień Konwencji w odniesieniu do problemu hybrydyzacji między wilkami a psami,

Umawiającym się Stronom Konwencji zaleca:

1. podjęcie odpowiednich środków służących monitorowaniu, zapobieganiu i ograniczaniu hybrydyzacji między dzikimi wilkami a psami, w tym również w stosownych przypadkach skutecznych środków służących minimalizowaniu liczby dzikich i zbłąkanych psów (w stanie wolnym) i zakazywaniu lub ograniczaniu trzymania wilków oraz hybryd wilków i psów jako zwierząt domowych;
2. podjęcie działań sprzyjających wykrywaniu hybryd między wilkami a psami w stanie wolnym oraz służących zagwarantowaniu usuwania odnalezionych hybryd między wilkami a psami z populacji dzikich wilków w ramach działań kontrolowanych przez rząd;
3. zadbanie o to, by usuwanie hybryd między wilkami a psami przeprowadzane w ramach działań kontrolowanych przez rząd odbywało się po potwierdzeniu przez przedstawicieli władz państwowych lub podmioty wyznaczone przez państwo w tym celu i/lub naukowców, na podstawie cech genetycznych lub morfologicznych, że są to hybrydy. Usuwaniem takich osobników powinny się zajmować wyłącznie podmioty, którym zadanie takie powierzyły właściwe organy, gwarantując przy tym, że takie postępowanie nie naruszy stanu ochrony wilków;
4. przyjęcie niezbędnych środków służących zapobieganiu celowemu lub omyłkowemu zabijaniu wilków jako hybryd wilków i psów. Nie będzie to miało wpływu na usuwanie wykrytych hybryd wilków i psów z populacji dzikich wilków w ramach działań kontrolowanych przez rząd przez podmioty, którym zadanie takie powierzyły właściwe organy.



Tłumaczenie sfinansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.



Niniejsze tłumaczenie zostało wykonane na zlecenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i nie jest oficjalnym tłumaczeniem Rady Europy.

Dokument opublikowany za zgodą Sekretariatu Konwencji Berneńskiej.

Przypis: Przypomnienie zakazów obowiązujących na podstawie art. 6

W odniesieniu do zwierząt tych gatunków muszą być przede wszystkim zakazane:

- a) wszystkie formy umyślnego chwytania, przetrzymywania i umyślnego zabijania;
- b) umyślne uszkodzanie lub niszczenie miejsc rozrodu lub odpoczynku;
- c) umyślne niepokojenie dzikich zwierząt, zwłaszcza w okresie rozrodu, wychowu młodych lub snu zimowego, jeżeli takie postępowanie będzie miało znaczące skutki w odniesieniu do celów niniejszej Konwencji;
- d) umyślne niszczenie lub wybieranie jaj oraz posiadanie jaj, a nawet wydmuszek;
- e) posiadanie i handel wewnętrzny tymi zwierzętami, żywymi lub martwymi, włączając w to zwierzęta wypchane oraz łatwo rozpoznawalne części zwierząt lub produkty z nich pochodzące, w przypadku gdy środek ten przyczyni się do zwiększenia skuteczności postanowień niniejszego artykułu.